

Jeg kan i Virkeligheden indskrænke mig til disse Bemærkninger om denne Del af Lovforslaget; blot vil jeg endnu gøre opmærksom paa, at ogsaa det Mindretal, paa hvis Vegne jeg taler, har anset det for paakrævet, at der blev givet simplere, mere let forstaaelige Regler med Hensyn til den Hjælp, der skal ydes igennem Hjelpekasserne i de forskellige Tilfælde, hvor der kan være Tale om at yde direkte Pengehjælp, og vi har da navnlig fundet det rigtigt, at det ved Loven slaas fast, at saadan direkte Pengehjælp skal ydes igennem Hjelpekasserne, ogsaa ud fra den Betragtning, at den ikke skulde have Fattighjælps Karakter. Hjælpen skal selvfølgelig ikke have Fattighjælps Virkning eller Karakter, derfor har vi hele Tiden ved de særlige Love, vi har vedtaget om Hjælp saavel til arbejdsløse som til indkaldtes Familier, hævdet, at Hjælpen skulde ydes dem igennem Hjelpekasserne; vi ønsker ogsaa slaaet fast her, at det ikke kan overlades til Kommunalbestyrelserne selv at afgøre, hvorledes Pengene skal udbetales. Vi har da ogsaa foreslaaet, at Hjelpekassernes Bestyrelser skulde være til Stede ved de Møder, der afholdes af Kommunalbestyrelserne til Planlægning af de Foranstaltninger, der skal træffes i Anledning af denne Lov, som forhaabentlig bliver gennemført. Ministeren har kun foreslaaet, at Medlemmerne af de saakaldte kommunale Prisreguleringskommissioner skulde deltage; vi mener altsaa, at ogsaa Medlemmerne af Hjelpekassernes Bestyrelser skal være til Stede, ogsaa fordi de som Regel vil være langt bedre kendte med Forholdene i Kommunerne end de andre.

Vi har efterhaanden faaet flere Love, hvorefter der kan ydes Hjælp igennem Hjelpekasserne, og vi finder, at det vilde være for meget forlangt, at Hjelpekassernes Bestyrelser skulde blive ved med at holde ud fra hinanden, om en Hjælp skal ydes i Henhold til den ene eller den anden Lov. Det er dog en Selvfølge, at den Hjælp, der ydes de indkaldtes Familier, skal holdes for sig selv, det volder ikke Vanskeligheder, og det kan have sin Interesse at se, hvor meget der er ydet; Staten skal jo betale $\frac{2}{3}$ af Udgiften. Men ellers, hvad enten det drejer sig om Hjælp til arbejdsløse eller til Folk, der faar Hjælp paa Grund af Dyrtiden, selv om de ikke har været arbejdsløse eller kun arbejdsløse i ringe Omfang, stilles de lige og omfattes af denne Lov. Og det samme gælder Hjælpen til de Enker, som faar Hjælp i Henhold til Enkeloven. I det

Tillæg til Enkeloven, som er gennemført for en Maanedstid siden, findes en Bestemmelse om, at der ved den Understøttelse, som maatte blive ydet en Enke, sondres mellem Hjælp paa Grund af Arbejdsløshed og som Følge af andre Aarsager. Der er sikkert ingen Grund til at berede Hjelpekassernes Bestyrelser den Vanskelighed i hvert enkelt Tilfælde at skønne over, om det er Hjælp som Følge af Arbejdsløshed eller Hjælp som Følge af Dyrtiden. Der kan godt være den Kone, der vedbliver at have det samme Rengørings- og Vaskearbejde, saa at man ikke kan sige, det er en Følge af Arbejdsløsheden, at hun ikke længere er i Stand til at klare sig uden at ty til Hjelpekassen; det er da en Følge af Dyrtiden. Men den Enke, der tidligere har haft Plads paa en Fabrik, der har maattet indskrænke sig, skulde derimod opføres i Rubrikken for arbejdsløse. Da Staten i alle Tilfælde skal udbetale Halvdelen af Udgiften, synes jeg, der ikke er Grund til at have de mange Rubrikker i Hjelpekassernes Regnskab. Vi har derfor foreslaaet at tage alt med undtagen Hjælpen til de indkaldtes Familier.

Jeg skal nu gøre et Par Bemærkninger om Udskrivningen af Skatten og om Statens Tilskud til Kommunerne. Vi har i Overensstemmelse med, hvad der blev sagt fra vor Side ved første Behandling, ikke kunnet gaa med til at give Kommunerne en saa udstrakt Frihed til Udskrivning af Skat, som foreslaaet af Regeringen. Vi mener i al Almindelighed, at for saa vidt den sædvanlige Udskrivning ikke er tilstrækkelig, hvad den som Regel ikke vil være, naar der skal optages saadanne nye Opgaver, bør det yderligere Beløb som Regel udskrives paa det samme Grundlag, som man ellers har valgt i Kommunerne. Ser man bort fra København-Frederiksberg, hvor der er særlige Regler, har man overalt i Kommunerne selv valgt, paa hvilken Maade man vilde udskrive sine Skatter. Og har man fundet det rigtigt, som jeg nævnede ved første Behandling, at udskrive mellem 60 og 70 Mill. Kr. efter disse Regler, synes jeg, der ikke er nogen større Grund til at antage, at man nu vil finde det paakrævet at gaa over til helt nye Skattegrundlag for at udskrive et Beløb, der i alt Fald kun vil blive en ringe Procentdel af det samlede Beløb, der nu udskrives i Kommunerne. Vort principale Standpunkt er altsaa dette, at hvad der skal udskrives mere, skal udskrives som Tillæg til de alt paalignede